

160m²

Need to experiment

Το διαμέρισμα βρίσκεται στο παλιό Φάληρο στον τελευταίο όροφο πολυκατοικίας κατασκευασμένης τη δεκαετία του '80.

The apartment is located in P. Faliro, on the top floor of a building constructed in the 1980s.

Τα νέα δεδομένα στη ζωή των χρηστών, η ανάγκη για αλλαγή και πειραματισμό στην αισθητική τους, οδήγησε στην αναμόρφωση του χώρου.

Χωρίς αλλαγές στη θέση του υπνοδωματίου, της κουζίνας, των λουτρών και του καθιστικού, οι χώροι επανασχεδιάστηκαν και επαναπροσδιορίστηκαν οι μεταξύ τους σχέσεις.

Ο άχαρος στενός και σκοτεινός διάδρομος που συνδέει τους χώρους, απέκτησε κι άλλες λειτουργίες και ρόλους.

New facts in the owners' everyday life, the need for change and experimentation in their aesthetic inspired the reformation of the space.

Without changing the positions of the bedroom, kitchen, baths or living room, the spaces were redesigned and the relationship between them was redefined.

The charmless, narrow and dark corridor that connects the spaces acquired other functions and roles.

Η ξύλινη λακαριστή λευκή κατασκευή σε όλο το μήκος του διαδρόμου, που περνάει μπροστά από το καθιστικό και καταλήγει στην πόρτα εισόδου, ενσωμάτωσε - εξαφάνισε τα οπτικοακουστικά συστήματα και την πόρτα του wc των επισκεπτών, που εμφανίζεται μόνο με το πάτημα του διακόπτη φωτός. Παράλληλα, τόνισε - φώτισε με κρυφό φωτισμό στο πάνω και κάτω μέρος του διαδρόμου και τέλος "αγκάλιασε" το μεγάλο μακρόστενο παράθυρο, που διανοίχτηκε στον κεντρικό φωταγωγό του κλιμακοστασίου της οικοδομής.

Η κουζίνα, ένας χώρος πολυλειτουργικός και αυτόνομος, έγινε ορατή από το καθιστικό και την τραπεζαρία, αλλά με δυνατότητα να απομονώνεται με τις γυάλινες συρόμενες επιφάνειες, που ο ξύλινος σκελετός τους κρύβει το σώμα του καλοριφέρ και προσφέρει επιπλέον αποθηκευτικό χώρο.

The wooden lacquered white construction along the corridor - which passes in front of the living room and leads to the entrance - now has integrated audio-visual systems. The door of the visitors' wc, which now only appears at the touch of the light switch, is illuminated by hidden lighting at the top and bottom of the corridor. The design finally "embraces" the large rectangular window that was opened in the main stairwell skylight of the building.

The multifunctional kitchen became visible from the living and dining rooms and can be isolated with glass sliding surfaces; the wooden skeleton of the sliding doors hides the radiators and offers extra storage space.

Η δομική κολώνα, ανάμεσα στο καθιστικό και στην τραπεζαρία, επιλέχθηκε να απογυμνωθεί από σοβάδες και άλλες γύψινες κατασκευές και να δείξει τον πραγματικό της ρόλο και υλικό (μπετόν). Ένα λιτό και διακριτικό μεταλλικό χρηστικό έπιπλο ακουμπάει επάνω της. Στο χώρο της τραπεζαρίας καθαιρέθηκε μια γωνία της εξωτερικής τοιχοποιίας και αντικαταστάθηκε από σταθερό τζάμι αμμοβολής που την ημέρα αφήνει να εισέλθει το φυσικό φως, ενώ τη νύχτα με τη βοήθεια εξωτερικού προβολέα λειτουργεί σαν φωτιστικό σώμα.

Το τζάκι απαλλαγμένο από τη χρήση της τηλεόρασης επανασχεδιάστηκε ώστε να έχει κεντρικό ρόλο στο σαλόνι, που λειτουργεί ως χώρος ηρεμίας και ανάγνωσης.

Η επιλογή των υλικών, που χρησιμοποιήθηκαν σε όλους τους χώρους, είχε σαν στόχο τη φωτεινότητα (λευκή λάκα), την ηρεμία και φυσικότητα (φυσική δρυς), την ειλικρίνεια και στιβαρότητα (εμφανές μπετόν) αλλά και να δώσει τη δυνατότητα στους ιδιοκτήτες να εντάξουν τα προσωπικά τους αντικείμενα και έπιπλα χωρίς περιορισμούς. |

The structural column between the living and dining rooms was stripped of plaster and other gypsum construction to show its true role and material (concrete). Simple and discreet metal utilitarian furniture is used throughout. In the dining room, a corner of the external wall was removed and replaced by fixed sandblasted glass that lets natural light enter during the day, while at night (with the help of an external projector) it works like a luminaire.

The fireplace, free from the use of a television, was redesigned to have a central role in the living room, which functions as a space for resting and reading.

The choice of materials used throughout had the objectives of brightness (white lacquer), serenity and naturalness (natural oak), sincerity and robustness (bare concrete). The materials let the owners integrate their personal objects and furniture with no restrictions. |

